

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 15C/66/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117220783
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Denisa Mesárošová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2020:4117220783.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou Mgr. Denisou Mesárošovou, v spore žalobcu: M. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom K., U K. XXXX/X, zastúpený: AK X. & K. spol. s r.o., so sídlom Hlohovec, Nám. Sv. Michala 30, proti žalovanému: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., Z. XXX/X, o zaplatenie sumy 13.000,00 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd ukladá žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 13.000 eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu.

II. Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania v rozsahu 100 %, ktoré je povinný zaplatiť žalovaný.

III. O výške náhrady trov bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa písomnou žalobou zo dňa 29.5.2017 doručenu Okresnému súdu Nitra domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 13.000 eur so 6% - ným úrokom od 27.4.2017 do zaplatenia, zmenkového peniazu v sume 42,90 eur a náhrady trov konania titulom poskytnutej pôžičky žalovanému. Žalobu odôvodnil tým, že v apríli 2016 požiadal žalovaný žalobcu o poskytnutie bezúročnej pôžičky v sume 13 000,- eur. Žalobca a žalovaný uzavrel ústnu zmluvu o pôžičke na základe ktorej žalobca žalovanému bezúročne požičal sumu 13 000,- eur do 26.4.2017. Na zabezpečenie vrátenia tejto pôžičky vystavil žalovaný zmenku.

2./ Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil prvopis zmenky z 16.4.2017 a predžalobnú výzvu zo dňa 12.5.2017 spolu s doručenkou.

3./ Dňa 19.9.2017 súd vydal platobný rozkaz č.k. 15C/66/2017-23, ktorý bol na základe platobného odporu žalovaného uznesením č. k. 15C/66/2017-31 zo dňa 10. 11. 2017 zrušený v celom rozsahu. Vo svojom odpore žalovaný namietal sumu 13 000,- eur, ktorú mu žalobca nikdy neposkytol, ale len sumu 10 000,- eur. Suma 13 000,- eur, ktorá je uvedená na zmenke je tam uvedená nedopatrením a táto suma mu nikdy nebola v tejto výške poskytnutá a nesúhlasí s ňou.

4./ Podaním doručeným súdu dňa 11.12.2017 sa k odporu žalovaného vyjadril žalobca, v ktorom uviedol, že tvrdenia žalovaného nie sú pravdivé. Žalobca žalovanému požičal sumu 13 000,- eur, čo vyplýva aj z e-mailovej komunikácie z 24.11.2016, kde je zrejmé, že žalobcovi má žalovaný zaplatiť okrem sumy 10 000,- eur aj ďalšie sumy. Žalobca ďalej poukázal aj na to, že od doručenia predžalobnej výzvy uplynulo viac ako 7 mesiacov a žalovaný neprejavil záujem uhradiť ani len tú časť dlhu, ktorú uznáva. Na záver uviedol, že trvá na podanej žalobe.

5./ Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom pre zmeškanie č.k. 15C/66/2017-66 zo dňa 8.1.2019, ktorým vo výroku I. žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 13.000 eur a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo výroku II. súd konanie ohľadne úrokov 6% zo sumy 13.000 eur od 27.4.2017 do zaplatenia a zmenkového peniazu v sume 42,90 eur zastavil a vo výroku III. žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania vo výške 100%.

6./ Predmetný rozsudok vo výroku I. a vo výroku III. v zákonnej lehote napadol odvolaním žalovaný. Vo svojom odvolaní poukázal na to, že neboli splnené procesné podmienky podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP a súd nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

7./ Odvolací súd uznesením č.k. 8Co/120/2019-86 zo dňa 31.3.2019 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti a v časti náhrady trov konania zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vo svojom odôvodnení poukázal na to, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie vec preskúma, pričom sa bude zaoberať správnosťou a dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov, vyporiadajúc sa s námietkami žalovaného v podaných vyjadreniach, svoje rozhodnutie odôvodní v súlade s § 220 CSP tak, aby v prípade podaného odvolania mohlo byť preskúmané odvolacím súdom. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie o trovách celého, teda aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

8./ Podľa § 177 ods. 1 CSP, súd nariadi na prejednanie veci samej pojednávanie.

9./ Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý mal predvolanie vykázané, a svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil. Súd preto vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného.

10./ Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava písomného vyhotovenia žaloby a predchádzajúcich písomných vyjadrení a vyjadrení na pojednávaní dňa 8.1.2019, ktorých obsahom bolo to, že žalobca požičal žalovanému na základe ústnej dohody v januári 2016 sumu 1.400 eur, v januári 2016 sumu 100 eur, vo februári 2016 sumu 1.500 eur a dňa 26.4.2016 sumu 10.000 eur. Pri prvých troch pôžičkách lehota na vrátenie pôžičky nebola dohodnutá, ale pri pôžičke zo dňa 26.4.2016 bolo dohodnuté, že žalovaný zároveň s touto pôžičkou vo výške 10.000 eur vráti aj 3 spomínané pôžičky v sume 3.000 eur, t.j. spolu teda vráti sumu 13.000 eur a to všetko do 26.4.2017. V ten deň vystavil sám žalovaný zmenku, ktorá bola priložená k žalobe, ktorá potvrdzuje skutočnosť, že žalovaný má zaplatiť žalobcovi sumu 13.000 eur do 26.4.2017. Zdôraznil, že strany sporu boli v tom istom čase priatelia, ani jeden z nich nepodnikal a podľa jeho názoru sa nejedná o spotrebiteľský právny vzťah. Spomínané pôžičky boli poskytnuté bezúročne.

Ďalej uviedol, že žalovaný rozporuje poskytnutie 3.000 eur, keď uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, že mu bola poskytnutá suma len 10.000 eur a uvádzal, že uviedol na zmenku zo dňa 26.4.2017 sumu 13.000 eur. Zmenku pripravoval žalovaný a nie žalobca a vyplňoval ju žalovaný a nie žalobca. Takto vyplnenú zmenku žalovaný odovzdal žalobcovi. Predmetnú zmenku nevypisoval žalobca, ale žalovaný. Na záver uviedol, že má za to, že vykonaným dokazovaním bol nárok žalobcu preukázaný, poukázal na to, že v časti 10.000 eur nespochyboval ani žalovaný a vo zvyšnej časti poukázal na to, že bola predložená listina označená ako zmenka zo dňa 26.4.2016 o ktorej sa domnieva, že keby aj hypoteticky nebola zmenkou, nie je právne bezvýznamná, pretože ide o listinný dôkaz, ktorý dosvedčuje to, že dňa 26.4.2016 dlhoval žalovaný žalobcovi sumu 13.000 eur a tiež, že tento dlh bol splatný 26.4.2017. Z týchto dôvodov sa domnieva, že by súd mohol žalobe vyhovieť a v prípade úspechu si uplatňuje náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

11./ Súd v predmetnej veci po vykonaní dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym zisteniam.

12./ Žalobca a žalovaný sa ústne dohodli o poskytnutí pôžičky vo výške 13 000,- eur. Na zabezpečenie vrátenia pôžičky vystavil žalovaný dňa 26.4.2016 zmenku na sumu 13 000,- eur s dátumom splatnosti do 26.4.2017. Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil a uvedenú sumu žalobcovi nevrátil. Dňa 12.5.2017 žalobca zaslal žalovanému predžalobnú výzvu, v ktorej ho vyzval na zaplatenie sumy spolu s úrokom 6 % zo zmenkovej pohľadávky od dátumu jej splatnosti t.j. od 26.4.2017 a zmenkovej odmeny vo výške 1/3

% zmenkového peniaza, t.j. 42,90 eur, a to do 18.5.2017. Predžalobná výzva bola žalovanému doručená dňa 17.5.2017.

13./ Podľa § 657 Občianskeho zákonníka, zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

14./ Podľa § 658 ods. 1 OZ, pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

15./ Podľa § 559 ods.2 Obč. zák., dlh musí byť splnený riadne a včas.

16./ Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

17./ Podľa § 517 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

18./ Z vykonaného dokazovania, ako aj oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise mal súd za preukázané, že žaloba je podaná dôvodne.
Uzavretie pôžičky ako aj poskytnutie finančnej čiastky v predmetnom konaní nebolo medzi stranami sporu sporné, žalovaný už vo svojom odpore nepoprel skutkové tvrdenia, že došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke ako aj k prevzatiu finančnej čiastky, spornou zostala v konaní len skutočnosť a to výška uplatnenej sumy žalobcom.

19./ Súd uvádza, že zmluva o pôžičke je neformálnou, ale reálnou zmluvou (kontraktom), ktorá vyžaduje odovzdanie predmetu pôžičky (peňazi) veriteľom dlžníkovi a to buď bezhotovostným prevodom na účet dlžníka alebo odovzdaním krátkou cestou v hotovosti.
Zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.
Pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Podstatnými náležitosťami tejto zmluvy je dohoda o a) prenechaní veci (o reálnom odovzdaní), b) druhovom určení veci, c) povinnosti vrátiť vec rovnakého druhu, d) určení času vrátenia.

20./ Zmluva o pôžičke je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (viď napr. rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky sp.zn. 25 Cdo 98/2000, sp.zn. 25 Cdo 695/2003, 25 Cdo 696/2003).

Vzhľadom na skutočnosť, že v konaní ide o zmluvu o pôžičke, v prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným uzavrel zmluvu o peňažnej pôžičke, že túto pôžičku aj reálne poskytol a že žalovaný finančné prostriedky na základe uzavretej zmluvy o pôžičke nevrátil.

Žalobca v predmetnom konaní v rámci svojho útoku preukázal skutočnosť a to poskytnutie ako aj prevzatie finančných prostriedkov žalovaným a to práve predložením zmenky podpísanej žalovaným dňa 26.04.2016, ktorou žalovaný potvrdil prevzatie finančných prostriedkov vo výške 13.000,- eur, pričom v predmetnej zmenke bola dohodnutá splatnosť 26.04.2017.

Zároveň žalobca v predmetnom spore preukázal, že zo strany žalovaného nedošlo k úhrade žiadnej čiastky z poskytnutej pôžičky, čo žalovaný ani nerozporoval.

Žalovaný v rámci svojej obrany, že zo strany žalobcu mu bola poskytnutá len čiastka 10.000,- eur poukazoval na mail z 24.04.2016, kde je uvedená čiastka 10.000,- eur, čo je suma, ktorá mu bola poskytnutá, čiže zo strany žalovaného nedošlo k popretiu ako aj k uzavretiu zmluvy o pôžičke, nedošlo k popretiu, že došlo k poskytnutiu pôžičky a to konkrétne finančnej čiastky len vo výške 10.000,- eur, žalovaný rozporoval čiastkou 3.000,- eur s tým, že táto mu nebola poskytnutá, pričom žiadne iné dôkazy v rámci svojej obrany okrem mailu zo dňa 24.04.2016 nepredložil.

Žalobca tvrdenie žalovaného, že mu poskytol len čiastkou vo výške 10.000,- eur poprel a to práve predložením listinného dôkazu a to zmenky zo dňa 26.04.2016, ktorou žalovaný potvrdil dlh v celkovej výške 13.000,- eur.

Medzi stranami sporu došlo k ústnej dohode o poskytnutí pôžičky vo výške 13 000,- eur. Žalobca svoj nárok preukázal a to zmenkou zo dňa 26.4.2016, ktorá bola vystavená a podpísaná samotným žalovaným a to na sumu 13 000,- eur, z čoho vyplýva, že žalobca v predmetnom spore uniesol dôkazné bremeno, že so žalovaným uzavrel zmluvu o peňažnej pôžičke, že túto pôžičku aj reálne poskytol a že žalovaný finančné prostriedky na základe ústne uzavretej zmluvy o pôžičke ešte nevrátil, pričom žalovaný uzavretie zmluvy o pôžičke nerozporoval, v konaní neuniesol bremeno tvrdenia o tom, že zo strany žalobcu mu bola poskytnutá len čiastka vo výške 10.000,-eur a nie čiastka vo výške 13.000,- eur, nerozporoval, že predmetnú pôžičku nesplácal riadne a včas, čiže doposiaľ žalobcovi neuhradil žiadnu čiastkou a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zaviazal žalovaného na zaplatenie celkovej sumy vo výške 13.000,- eur.

21./ Splnenie dlhu musí nastať v určenej dobe, ktorú nazývame splatnosť pohľadávky. Doba splnenia záväzku tzv. splatnosť - dospelosť záväzku sa určuje predovšetkým dohodou zmluvných strán a to buď priamo dňom splnenia, alebo prvým a posledným dňom splnenia.

Splatnosť záväzku nastáva nasledujúci deň po uplynutí / najneskoršieho / času splnenia dlhu. V tomto momente má veriteľ po prvýkrát možnosť uplatniť svoje právo / pohľadávku / na súde / actio nata/. Určenie času splatnosti pohľadávky má význam najmä z hľadiska omeškania dlžníka s plnením / § 517 a nasl. OZ / a z hľadiska možnosti uplatnenia práva na súde, t.j. z hľadiska premlčania / § 101 a nasl. OZ /. Na základe zmenky podpísanej žalovaným sa žalovaný zaviazal, že predmetnú sumu žalobcovi uhradí do 26.04.2017, čo sa však nestalo, žalovaný predmetnú čiastku neuhradil v stanovenú lehotu, v dôsledku čoho sa predmetný dlh stal splatným dňa 26.04.2017, čiže nasledujúci deň po uplynutí najneskoršieho času plnenia dlhu, čiže nasledujúci dňom sa už žalovaný dostal do omeškania so splácaním a preto ho súd zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania pričom výška úrokov z omeškania vyplýva z ustanovenia § 3 Nariadenia vlády SR číslo 87/1995 Z.z. .

22./ Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len "CSP") súd prizná strane náhradu trov konania podľa jej úspechu vo veci.

23./ Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

24./ Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

25./ O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech vo veci, preto mu súd priznal proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100% , o výške ktorých rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Nitra v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie (§ 127 CSP), proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP)

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP) .

Ak žalovaný dobrovoľne nesplní, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie.